

[Handelsministeren.]

gå i gang med at planlægge et sådant nyt raffinaderi. Jeg afviser da ikke, at det kan vise sig ønskeligt både at udvide de bestående raffinaderiers kapacitet og også at bygge et nyt. Men jeg må måske sige, at de sidste ugers eller de sidste par måneders udvikling har for mig peget i retning af, at de arabiske olieproducerende lande i stigende grad selv ønsker at anlægge raffinaderier, skaffe sig en betydelig raffinaderikapacitet. Det vil sandelig ikke blive uden problemer for os, hvis vi på den måde tvinges til i stigende grad at aftage olien i form af olieprodukter, men det kan blive en udvikling, vi kommer ind i, og den opfordrer jo ikke til, at vi selv bygger raffinaderier. Dette ville forudsætte, at vi kunne skaffe råolie varigt og til acceptable priser. Jeg tror nok, vi må afvente en lidt nærmere afklaring af udviklingen, før vi går for langt i retning af at træffe beslutninger på det område.

Med hensyn til at sikre forsyninger med råolie, så er vore erfaringer til dato ikke sådanne, at de tyder på, at et statsligt indkøbsselskab i Danmark skulle have særlig gode muligheder for at sikre sig sådanne råolieleverancer fra Mellemøsten. Det har jo her i debatten fra hr. Knud Jespersens side været foreslået, at vi skulle prøve at få større leverancer fra den socialistiske verden til, som hr. Knud Jespersen sagde, sikre og faste priser. Jeg tør nok sige, at lande som Finland og Island, der er afhængige af olieleverancer fra Sovjetunionen, i de sidste måneder under oliekrisen sandelig har oplevet at komme til at betale priser, som siger spartotil, hvad vi andre har været udsat for i disse måneder. I øvrigt er vel situationen sådan, at leveringsmulighederne fra de østlige lande er begrænsede.

Må jeg i den sammenhæng også sige et par ord om et andet spørgsmål, hr. Knud Jespersen var inde på, nemlig muligheden af en eleksport fra Polen til Danmark. Der har været visse sonderinger om leverancer af en betydelig størrelsesorden til Sjælland, men man har ment, at der ville være en betydelig risiko ved at basere en væsentlig del af Sjællands forbrug på en forsyning fra kraftværker, der ligger langt borte og er forbundet med ganske lange kabler. Man har fra andre kabelforbindelser erfaringer for, at der kan

komme langvarige driftsafbrydelser. Det betyder ikke nødvendigvis, at der ikke kan blive tale om at importere el fra Polen, men det må nok være i forbindelse med andre aftaler, som måtte blive truffet mellem Polen og lande som Sverige eller Vesttyskland. Det er lande, vi i forvejen har aftaler med, og hvis disse lande går ind i kontrakter med Polen, så kan der mere indirekte blive tale om forsyninger hertil, uden at vi udsætter os for den risiko, som direkte forsyninger med kabler over Østersøen ville betyde.

Hr. Bendix stillede nogle spørgsmål. Et af dem drejede sig om, hvilke muligheder der er for, at vi kan få dækket det meget store kulbehov, der ville opstå, hvis man ikke udbyggede kernekraftværker, og hvis man skulle dække en væsentlig del af de konventionelle kraftværkers energibehov med kul. Det er jo et spørgsmål, som er omtalt i redegørelsen, hvoraf det fremgår, at det kan være et vanskeligt spørgsmål. Det må påregnes, at danske kulimportører i vidt omfang vil være henvist til at importere kul fra Østeuropa, især Polen, idet der nok ikke er store chancer for en så væsentlig forøgelse af tilførslerne fra Vesteuropa. Der er ikke meget, der tyder på, at man i lande som England og Vesttyskland virkelig for alvor vil gå ind i en meget stærk forøgelse af kulproduktionen. Import af kul fra oversøiske områder rejser andre problemer. Det er jo sådan, at de danske kulhavne er små havne, så enten skal vi bygge nye og større kulhavne, hvilket indebærer store investeringer, eller også må vi få kullene fra oversøiske lande transporteret hertil med forholdsvis små skibe, og det giver jo over lange afstande en dårlig transportøkonomi. Man må derfor nok se med bekymring på mulighederne for at få en så voldsom stigning, som under de nævnte forudsætninger måtte ske i kulforbruget, dækket til den tid.

Hr. Bendix spurgte videre, hvilke miljømæssige overvejelser man har gjort sig i forbindelse med planerne om overgang fra olie til kul på elværkerne. Dertil kan man sige, at det vil være nødvendigt at installere nyt udstyr til rensning af røggasser ved øget anvendelse af kul som energiråstof, hvis ikke en sådan overgang til kul skal føre til en øget forurening. Der foreligger visse tekniske muligheder for en sådan rensning af røgen, og der er processer under udvikling,